

**Uitspraak Geschillencommissie Financiële Dienstverlening nr. 2020-778
(mr. R.J. Paris, voorzitter en mr. P.V. Remmerswaal, secretaris)**

Klacht ontvangen op : 28 april 2020
Ingediend door : Consument
Tegen : De Coöperatieve Rabobank U.A., gevestigd te Amsterdam, verder te noemen de Bank
Datum uitspraak : 22 September 2020
Aard uitspraak : Bindend advies
Uitkomst : Vordering afgewezen

Samenvatting

Consument heeft in 2006 een woning gekocht in Frankrijk. Voor de aankoop van de woning heeft Consument een hypothecaire geldlening afgesloten bij de Bank ter hoogte van € 500.000,-. De Bank heeft een bedrag van € 493.400,- overgemaakt aan de Nederlandse notaris die betrokken was bij de aankoop van het pand en de hypotheekakte. Op 21 december 2006 heeft Consument de afrekening ontvangen van de Franse notaris, waarin is opgenomen dat de notaris een bedrag van € 490.988,39 heeft ontvangen van de Bank. Consument klaagt dat de Bank € 2.411,61 te weinig heeft overgemaakt naar de Franse notaris. De Commissie is van oordeel dat de vordering van Consument is verjaard omdat Consument in ieder geval voor het einde van 2006 bekend had moeten zijn met de gestelde tekortkoming in de nakoming van de overeenkomst. De Commissie overweegt bovendien dat de Bank voldoende aannemelijk heeft gemaakt dat het verschil is te verklaren doordat de kosten van de Nederlandse notaris zijn ingehouden op het bedrag van € 493.400,-. Dat volgt uit de door de Nederlandse notaris overgelegde, door hem aan Consument op 11 augustus 2006 verstuurde declaratie waarin een bedrag van € 2.396,66 in rekening is gebracht. De Commissie wijst de vordering af.

I. De procedure

- I.1 De Commissie beslist op basis van haar Reglement en op basis van de door partijen aan Kifid ingestuurde documenten inclusief bijlagen. Het gaat hierbij om: 1) het klachtformulier van Consument; 2) de aanvullende stukken van Consument; 3) het verweerschrift van de Bank; 4) de repliek van Consument en 5) de dupliek van de Bank.
- I.2 De Commissie is van oordeel dat het niet nodig is de zaak mondeling te behandelen. De zaak wordt daarom op grond van de stukken beslist.
- I.3 Consument en de Bank hebben gekozen voor een bindend advies. De uitspraak is daarom bindend. Dit betekent dat partijen elkaar aan de uitspraak kunnen houden.

2. Het geschil

Wat is er gebeurd?

- 2.1 Consument heeft in 2006 een woning gekocht in Frankrijk. Consument heeft voor de aankoop van de woning een hypothecaire geldlening afgesloten bij de Bank met een hoofdsom van € 500.000,-.
- 2.2 Op 10 juli 2006 heeft Consument een specificatie ontvangen van de Bank met betrekking tot het door de Bank te verstrekken bedrag van € 500.000,- per 12 juli 2006. In de specificatie is, voor zover relevant, het volgende opgenomen:

Leningen:			
Leningnummer	██████████	EUR	500.000,-
Totaal:		EUR	500.000,-
De leninggelden zijn als volgt verdeeld:			
Afsluitprovisie		EUR	5.000,-
Bereidstellingsprovisie		EUR	1.250,-
Overige kosten		EUR	350,-
Overgemaakt naar notaris		EUR	493.400,-
Totaal:		EUR	500.000,-

- 2.3 Bij de aankoop van de woning zijn een Nederlandse en een Franse notaris betrokken geweest. Consument heeft op 12 juli 2006 een kopie van het afschrift van de “Procuration pour Eurohypothèque” ontvangen van de Nederlandse notaris.
- 2.4 Op 11 augustus 2006 heeft de Nederlandse notaris een kopie van de Franse hypotheekakte, een declaratie en kostenoverzicht verzonden aan Consument voor de werkzaamheden. De kosten van de Nederlandse notaris bedroegen volgens het overzicht € 2.396,66.
- 2.5 Op 21 december 2006 heeft Consument van de Franse notaris een afrekening ontvangen met betrekking tot de aankoop van de woning in Frankrijk. In de afrekening is vastgelegd dat de Franse notaris een bedrag van € 490.988,39 heeft ontvangen van de Bank.
- 2.6 Consument heeft zich bij brief van 1 februari 2020 beklagd over de uitvoering van de overeenkomst door de Bank op 12 juli 2006. Consument heeft hierover een klacht ingediend op 1 april 2020. De klacht van Consument is door de Bank afgewezen op 24 april 2020. Consument heeft zijn klacht op 25 april 2020 ingediend bij Kifid.

De klacht en vordering

- 2.7 Consument vordert een bedrag van € 2.411,61, zijnde het verschil tussen het door de Bank volgens haar specificatie overgemaakte bedrag van € 493.400,- en het door de Franse notaris ontvangen bedrag van € 490.988,39. Ook vordert Consument wettelijke rente.

- 2.8 Deze vordering steunt, kort en zakelijk weergegeven, op de volgende grondslag. De Bank is toerekenbaar tekortgeschoten in de nakoming van de overeenkomst met Consument. Consument voert daartoe de volgende argumenten aan. De Bank heeft ten onrechte een bedrag van € 2.411,61 ingehouden op het aan de Franse notaris overgemaakte bedrag. Consument vordert correcte nakoming van de overeenkomst. De Bank dient het bedrag derhalve alsnog uit te keren aan Consument.

Het verweer

- 2.9 De Bank heeft verweer gevoerd tegen de stellingen van Consument. Voor zover relevant zal de Commissie bij de beoordeling daarop ingaan.

3. De beoordeling

- 3.1 De Commissie merkt op dat de klacht van Consument in de kern ziet op de vraag of de Bank op onterechte gronden een bedrag van € 2.411,61 heeft ingehouden op de naar de Franse notaris overgemaakte gelden.
- 3.2 Het meest verstrekkende verweer van de Bank houdt in dat de vordering van Consument is verjaard op grond van artikel 3:311 lid 1 van het Burgerlijk Wetboek (hierna: BW). Alvorens toe te komen aan een inhoudelijke beoordeling van het geschil, zal de Commissie moeten onderzoeken of het verjaringsverweer van de Bank slaagt.
- 3.3 Volgens artikel 3:331 lid 1 BW verjaart een rechtsvordering tot herstel van een tekortkoming door verloop van vijf jaren na de aanvang van de dag, volgende op die waarop de schuldeiser met de tekortkoming bekend is geworden en in ieder geval twintig jaren nadat de tekortkoming is ontstaan. Zolang de verjaringstermijn van de rechtsvordering niet is verstreken, kan deze worden gestuit op één van de wijzen die genoemd worden in de artikelen 3:316 en 3:317 BW. Volgens artikel 3:316 lid 1 BW wordt de verjaring van een rechtsvordering gestuit door het instellen van een eis, alsmede door iedere andere daad van rechtsvervolging van de zijde van de gerechtigde, die in de vereiste vorm geschiedt. Ingevolge artikel 3:316 lid 3 BW wordt de verjaring van een rechtsvordering ook gestuit door een handeling, strekkende tot verkrijging van een bindend advies, mits van die handeling met bekwame spoed mededeling wordt gedaan aan de wederpartij en zij tot verkrijging van een bindend advies leidt.
- 3.4 De Commissie stelt op grond van de stukken vast dat de in het geding zijnde betaling door de Bank is uitgevoerd op 12 juli 2006. De Bank heeft aangevoerd dat de Nederlandse notaris Consument bij brief van 11 augustus 2006 heeft geïnformeerd over zijn werkzaamheden door het versturen van een declaratie en een kostenoverzicht.

Hoewel het mogelijk is dat Consument de brief van 11 augustus 2006 niet heeft ontvangen, heeft de Bank naar het oordeel van de Commissie voldoende aannemelijk gemaakt dat Consument door de brief van 11 augustus 2006 geïnformeerd is over de kosten van de Nederlandse notaris. Bovendien heeft Consument op 21 december 2006 een afrekening ontvangen van de Franse notaris. Dit is door Consument ook erkend. Naar het oordeel van de Commissie had Consument na ontvangst van de brief van 11 augustus 2006, althans in ieder geval na het ontvangen van de afrekening van 21 december 2006, bekend moeten zijn met de gestelde tekortkoming, zodat de verjaringstermijn is gaan lopen vanaf 2006. Nu Consument zich pas op 1 februari 2020 beklaagd heeft over de gestelde tekortkoming van de Bank en de verjaring niet is gestuit op een van de wijzen als bedoeld in de artikelen 3:316 en 3:317 BW, is de vordering van Consument verjaard.

- 3.5 Ten overvloede overweegt de Commissie nog het volgende. De Bank heeft onderzoek gedaan naar de gang van zaken in 2006. Daarbij heeft de Bank contact opgenomen met de betrokken Nederlandse notaris. Naar aanleiding daarvan heeft de Bank gesteld dat de kosten van de Nederlandse notaris in het bedrag van € 493.400,- niet zijn meegenomen, waardoor het verschil van € 2.411,61 kan worden verklaard. De Bank heeft haar stelling ondersteund door de declaratie en het kostenoverzicht over te leggen die de Nederlandse notaris op 11 augustus 2006 aan Consument heeft verzonden. Naar het oordeel van de Commissie heeft de Bank daarmee, mede gelet op het tijdsverloop, voldoende aannemelijk gemaakt dat het verschil van € 2.411,61 (behoudens € 14,95) te verklaren is doordat de kosten van de notaris op de betaling zijn ingehouden en dat derhalve geen sprake is van een tekortkoming in de nakoming van de overeenkomst met Consument.

Conclusie

- 3.6 De Commissie concludeert dat de klacht van Consument ongegrond is. De vordering wordt afgewezen.

4. De beslissing

De Commissie wijst de vordering af.

Deze uitspraak is een bindend advies. Tegen deze uitspraak kunt u beroep instellen bij de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening wanneer wordt voldaan aan de vereisten van artikel 2 van het Reglement van de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening. Voor het instellen van beroep geldt een termijn van zes weken na verzending van deze uitspraak. Het Reglement van de Commissie van Beroep en meer informatie over het instellen van beroep kunt u vinden op de website www.kifid.nl/in-beroep-gaan-bij-kifid.

Binnen twee weken na de verzenddatum van deze uitspraak kunt u een verzoek indienen tot herstel van vergissingen in de uitspraak, zoals schrijffouten, een verkeerde naam/datum of rekenfouten. De beslissing van de Geschillencommissie in de uitspraak kan hiermee niet ter discussie worden gesteld. Meer informatie hierover staat in artikel 40 van het Reglement Geschillencommissie Financiële Dienstverlening, te vinden op de website www.kifid.nl/reglementen-en-statuten.